No. 2792 ~~Woensdag~~ zaterdag 31 October 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De gemeenschap van de Heiligen.

Zowel het feest van Allerheiligen als de Gedachtenis van de gelovige zielen berusten beide op het beginsel van de gemeenschap van de heiligen, een leerstuk van de katholieke Kerk.

De Kerk in haar volledigheid bestaat uit drie delen: de strijdende Kerk, nl. de gelovigen hier op aarde, die nog hun dagelijkse strijd hebben te voeren tegen hun eigen verkeerde neigingen, de verleidingen van hun medemensen en de bekoringen van de duivel; de lijdende Kerk, nl. de gelovige zielen in het vagevuur, die wel in staat van vriendschap met God gestorven zijn, maar nog niet geheel voor hun fouten hebben voldaan aan Gods gerechtigheid; en de zegepralende Kerk, die gevormd wordt door de zielen van hen, die in staat van genade gestorven zijn en niets meer uit te boeten hadden, of die na beëindigde straf in het vagevuur, hun triomf over zonde en dood vieren in een eeuwige gelukzaligheid.

Het dogma van de gemeenschap van de heiligen doet ons vertrouwvol bidden tot hen, die hun eindoverwinning reeds bevochten hebben en Gods genade afsmeken voor degenen, die nog in stilte en geduld boeten en zich zelf niet meer helpen kunnen. Beide categorieën zijn onze broeders in den Heer.

In de eerste tijden van de Kerk werden gewoonlijk alleen de feesten van de martelaren gevierd, maar al spoedig waren er zoveel martelaren, dat het ondoenlijk werd aan ieder van hen een aparte feestdag te wijden. Dit gaf aanleiding tot het instellen van een feest van alle martelaren, wat later uitgebreid werd tot het feest van alle heiligen.

Het doel van deze heiligendag is om God te danken en te verheerlijken voor de stichting van zijn Kerk, die zo vruchtbaar bleek in het kweken van heiligen, om de vele heiligen, waarvan we de meesten niet eens kennen, toch minstens eens in het jaar onze verschuldigde hulde te brengen en om hun gedachtenis in de strijdende Kerk levendig te houden. In aansluiting daarmee vieren we de gedachtenis van de gelovige zielen, om ons telkens opnieuw te herinneren aan die arme lijders, die zich zelf niet meer kunnen helpen en van ons, hun medechristenen, de hulp van ons gebed, onze goede werken en van het H. Misoffer verwachten.

Daarom vermaande Paus Benedictus XV de gelovigen om op die dag in grote getale en zo godvruchtig mogelijk de H. Mis bij te wonen en stond tegelijkertijd toe aan alle priesers om op die dag drie HH. Missen te lezen. De intentie van de eerste H. Mis wordt bepaald door den priester zelf, de tweede moet zijn voor de gelovige zielen en de derde tot intentie van Z. H. den Paus. L.

Militaire Politie en Koloniale Raad.

In ons Raadsverslag hebben we het vermoeden uitgesproken, dat vanwege deze aangelegenheid, de publieke tribune in de Raad zo goed bezet was. **Om het belang van deze zaak laten wij dan hier de letterlijke rede volgen van de Voorzitter en van de Heer Mr. Jas, welke aan de gespannen verhouding tussen Raad en Bestuur een einde maakte.**

De Voorzitter de heer J. Cohen Henriquez legde namens de Raad de volgende verklaring af:

De Koloniale Raad heeft met verontwaardiging gelezen in de nota naar aanleiding van het eindverslag, dat het Bestuur in de door de afdelingen gestelde vraag in verband met de aangevraagde post voor verdubbeling van het commando der militaire politietroepen een kritiek ziet op de werkwijze en de dienstregeling van de militaire politie en waar deze punten naar uitsluitende beoordeling staan van de uitvoerende macht het deze macht niet mogelijk is daarop in te gaan.

De Raad geeft grif toe, dat regeling van de dienst tot de overheidstaak behoort, maar kan in de gestelde vraag geenszins inmenging zien in de bevoegdheid van het bestuur, maar wel kritiek op het beleid en optreden der militaire politie. Art. 95 van het regeringsreglement geeft aan de Raad de bevoegdheid de belangen der kolonie voor te staan bij den Koning, bij de Staten Generaal en bij den Gouverneur. Gebruik makende van deze bevoegdheid heeft de Raad een algemene klacht der burgerij ter kennis van het bestuur gebracht met verzoek terzake verbetering te brengen. De Raad is overtuigd dat opbouwende kritiek beslist behoort tot de zaak van dit college en deze kan slechts een heilzaam effect hebben op het corps Militaire politie.

Mocht het Bestuur bij zijn weigering van het geven van inlichtingen menen te moeten blijven, dan zal ik de noodzakelijkheid van de post niet kunnen beoordelen en mij verplicht achten tegen de uitgave te stemmen.

Hierop antwoordde de gemachtigde van het Bestuur Mr. Jas:

Uit de woorden van de Voorzitter namens de Raad gesproken, blijkt mij, dat een misverstand heeft plaats gevonden omtrent de bedoeling der door de Raad in het eindverslag gesproken passage:

> Met name zouden de afdelingen gaarne willen vernemen of, als de werkzaamheden van de commandant verlicht worden door deze van de meerdere gelegenheid die hij dan verkrijgt om contrôle uit te oefenen op de wijze, waarop de ondergeschikten hun taak uitvoeren — wat minder automatisch en met meer tact zou moeten geschieden — en meer aandacht te besteden aan de wensen en de critiek van het publiek, gebruik zal maken.

Het Bestuur heeft hierin gezien een bedoeling van de Raad om zich te mengen in de regeling van de dienst der politie, in het bijzonder van de commandant, de Raad wijst deze bedoeling uitdrukkelijk terug en erkent, dat de regeling van de dienst tot de uitsluitende bevoegdheid der overheid behoort.

De Raad doet dit zelfs met verontwaardiging.

Hoewel dit des te meer de bedoeling van de Raad tot uitdrukking doet komen, meent toch het Bestuur, dat voor verontwaardiging over de wijze waarop die passage door het Bestuur begrepen is, allerminst plaats is.

Wat het standpunt van het Bestuur in deze betreft, het volgende:

Het Bestuur is gelijk bij de Memorie van Toelichting is gesteld van mening, dat de noodzaak van de uitbreiding van het commando ten scherpste is gevoeld bij de gebeurtenissen in Februari en Juli van dit jaar. Het acht zich niet verantwoord om te riskeren, dat in dergelijke omstandigheden het commando van een geheel korps van circa 150 man gedeeltelijk gedétacheerd te Aruba onder bevel van een onderofficier zou komen te staan.

Het Bestuur vertrouwt eveneens als de Raad, dat herhaling van dergelijke gebeurtenissen achterwege zal blijven. Het feit, dat zij zijn voorgekomen verplicht echter het Bestuur om met de mogelijkheid van herhaling rekening te houden.

Ook in normale tijden blijft het bovendien zeer wenselijk dat in geval van ziekte of verlof van de commandant diens functies door een officier zullen worden uitgeoefend.

Als tweede punt is door het Bestuur naar vorgen gebracht, de voortdurende uitbreiding der werkzaamheden, die een nauw verband houden met de tegenwoordige conjunctuur en daarmee in verband staande nieuwe regelingen en moeilijkheden.

Voorts moge worden medegedeeld dat opleiding en verdere vorming van kader en manschappen — men denke aan de brandweer — voortdurend meer de aandacht van de commandant vorderen.

Het mag intussen als vanzelfsprekend worden aangenomen, dat indien het commando wordt uitgebreid meer gelegenheid aanwezig zal zijn om contrôle uit te oefenen op de wijze waarop de dienst verricht wordt.

Eveneens spreekt vanzelf, dat daarvan gebruik zal worden gemaakt.

Al het hierboven betoogde geldt eveneens ten aanzien van het onderzoek naar billijke wensen en rechtvaardige en te bevoegder plaatse uitgebrachte critiek van het publiek.

De Curaçaose grondpolitiek.

We hebben in ons verslag van de Raadszitting van Dinsdagavond, beloofd, op de rede van de Heer van der Drift, administrateur van Financiën terug te komen, omdat deze rede een uitzetting bevat van de door ons Bestuur gevoerde grondpolitiek, waarop door de Heer Bichon van IJselmonde critiek was uitgeoefend.

De Heer van der Drift zeide het volgende:

Met belangstelling heb ik geluisterd naar de woorden van het geachte lid de Heer Bichon inzake de grondpolitiek van het Gouvernement.

Aangevoerd is dat de grondpolitiek van het Gouvernement de woningbouw belemmert

1o. doordat te hoge prijzen worden gevraagd

2o. doordat het Gouvernement slechts gronden in erpacht en huur uitgeeft.

Tot bewijs van zijn stelling worden dan door het geachte lid de Heer Bichon enige prijzen genoemd welke gedurende de laatste tijd voor enkele percelen bouwterrein zijn betaald geworden.

Het Bestuur kan echter ook na hetgeen door het geachte lid de Heer Bichon is aangevoerd, diens mening dat het Gouvernement de woningbouw niet, althans niet voldoende bevordert, niet delen.

Waarom het erfpachtstelsel.

Tijdens de vorige Bestuursperiode is besloten geen gronden van het Gouvernement meer te verkopen.

Voor het nemen van deze maatregel pleitten meerdere redenen. Op de eerste plaats is het enkele malen voorgekomen dat door het Gouvernement vervreemd domein voorwerp van speculatie werd. Reeds enige tijd werd hiertegen gewaakt door slechts kleine percelen te verkopen en bij de verkoop te bedingen dat binnen een bepaalde tijd met de bouw zou worden aangevangen. Het gewenste resultaat werd evenwel niet volledig bereikt waarom besloten werd tot het erfpachtstelsel zijn toevlucht te nemen.

Nog een andere reden dreef het Bestuur tot dit erpachtstelsel. Bezorgd voor de belangen van de kleine man, achtte het Bestuur het wenselijk het door hem, met dikwerf zeer veel moeite verworven, eigendom zoveel mogelijk te beschermen en te waken tegen al te gemakkelijke verpanding of vervreemding. Een middel hiertoe werd gevonden in het voortzetten van het in Curaçao sedert mensenheugenis bestaande huurgrondjessysteem met daarnaast in het leven roepen van het erfpachtsysteem voor kapitale panden. Tot nog toe bestonden eigenlijk geen erfpachtscontracten dan met de grote oliemaatschappijen voor de terreinen waarop de fabrieken, woningen enz. en het water waaraan deze waren gebouwd.

In de mening vast te moeten houden aan het huurgrondjessysteem voor de kleine man — waarbij de overweging voorzat om het vervreemden van bezit niet te gemakkelijk te maken — stond het Bestuur niet alleen, hetgeen bleek tijdens een op 26 Augustus 1935 gehouden vergadering van personen die de volkswoningbouw in verenigings- of stichtingsvorm wensten ter hand te nemen. Algemeen was men in die vergadering van mening dat de woningbouwverenigingen zodanige rechten op de huizen moesten behouden dat geen ongewenste consequenties ontstonden en dat vervreemden en bezwaren van panden niet te gemakkelijk moest zijn.

De huurprijzen van het Gouvernement.

Het Bestuur, niet voornemens zijnde domeingronden te verkopen en wel om de hiervoor genoemde redenen welke hun oorzaak vinden in zucht tot een behoorlijke behartiging van de werkelijke volksbelangen, zou het verwijt kunnen treffen dat het de woningbouw niet bevordere doordat het te hoge huurprijzen of erfpachtscanon vroeg. Is dit het geval?

Een vergelijking met de door particulieren gevraagde huurprijzen moge hieronder volgen waaruit kan worden afgeleid dat het Gouvernement slechts een zeer geringe huurprijs vraagt.

Huurgronden Normandie.

Particuliere prijzen:

100 M^2 naar reden v. ƒ 2.50 p. M^2 p. jaar
500 M^2 naar reden v. ƒ 0.84 p. M^2 p. jaar
180 M^2 naar reden v. ƒ 0.83 p. M^2 p. jaar
150 M^2 naar reden v. ƒ 0.60 p. M^2 p. jaar
400 M^2 naar reden v. ƒ 0.45 p. M^2 p. jaar
150 M^2 naar reden v. ƒ 0,40 p. M^2 p. jaar
400 M^2 naar reden v. ƒ 0,375 p. M^2 p. jaar
100 M^2 naar reden v. ƒ 0.36 p. M^2 p. jaar
150 M^2 naar reden v. ƒ 0.32 p. M^2 p. jaar
306 M^2 naar reden v. ƒ 0.17 p. M^2 p. jaar
10000 M^2 n. reden v. ƒ 0.12 p. M^2 p. jaar
of gemiddeld ƒ 0.21 per M^2.

Het Gouvernement vraagt 5 ct. per M^2.

Huurgronden „Weis Afo" (P. Rico)

300 M^2 naar reden v. ƒ 0.24 p. M^2 p. jaar
300 M^2 naar reden v. ƒ 0.20 p. M^2 p. jaar
of gemiddeld ƒ 0.22 per M^2.

Het Gouvernement vraagt 5 ct. per M^2.

Huurgronden Dein:

300 M^2 naar reden v. ƒ 0.18 p. M^2 p. jaar
150 M^2 naar reden v. ƒ 0.16 p. M^2 p. jaar
450 M^2 naar reden v. ƒ 0.12 p. M^2 p. jaar
1080 M^2 naar reden v. ƒ 0.10 p. M^2 p jaar
180 M^2 naar reden v. ƒ 0.08 p. M^2 p. jaar
400 M^2 naar r. v. ƒ 0.125 p. M^2 p. jaar
of gemiddeld ƒ 0.10 per M^2.

Het Gouvernement vraagt 5 ct. per M^2.

Huurgronden in de stad:

Bij Ararat	ƒ 5.—
Bij Ararat	ƒ 3,50
Versailles	ƒ 4,—
Villa La Fama	ƒ 4,—
Fleur de Marie	ƒ 4,—

Prijs per M^2 per jaar: ƒ 0,60; ƒ 0,42; ƒ 0,48; ƒ 0,48.

Het Gouvernement vraagt in gelijksoortige buurten ƒ 0,30 per M^2.

Dikwerf wordt en is ook thans naar voren gebracht dat particulieren bij de vaststelling van hun huurprijzen in aanmerking plegen te nemen dat zij wel eens huur derven door wanbetaling. Inderdaad is dit een factor waarmede men bij een gezonde financiële opzet dient rekening te houden en inzonderheid op Curaçao, maar wat te denken wanneer iemand zich tegen dit risico meent te moeten dekken door vijfmaal de koopprijs als jaarlijkse huurprijs te vragen. Immers uit de door het geachte lid de Heer Bichon opgesomde koopprijzen moet ik afleiden dat hij aan de grond op b.v. Normandië een waarde meent te moeten toekennen van ƒ 0,50 per M^2. Indien deze waarde juist is, hoe is het dan mogelijk dat er iemand gevonden wordt die voor deze gronden ƒ 2,50 per M^2 per jaar huur betaalt of de prijzen van ƒ 0,83 en ƒ 0,84?

Op Normandië zijn de gemiddelde door particulieren gevraagde prijzen 320% hoger dan de prijzen door het Gouvernement gevraagd. Op Weis Afo 340%. Op Dein vraagt men 100% meer.

Indien men nu in aanmerking neemt dat op de door het Gouvernement gevraagde prijzen voor verenigingen die de Volkswoningbouw beoefenen een grote reductie wordt toegepast, indien de woningen aan bepaalde eisen van hygiene en indeling voldoen kan het Bestuur het verwijt van het vormen van een beletsel voor bevordering van Volkswoningbouw niet treffen.

Aan Verenigingen die de volkswoningbouw bevorderen wordt een canon in rekening gebracht naar rede van 6% van ƒ 1,25 per M^2 of ƒ 0,075 in plaats van de ƒ 0,48 of ƒ 0,60 van particulieren!

Wat de zuivere waarde?

...Nu kan men zich willen vastklampen aan enige koopprijzen in de laatste tijd besteed en willen blijven volhouden dat de prijzen door het Gouvernement als basisprijzen voor het erfpachtrecht bedongen te hoog zijn, doch daartegenover meent het Bestuur te moeten opmerken dat op Curaçao een zuivere waarde slechts is af te leiden uit de opbrengst waarde.

Wie zich de moeite neemt om de gewisselde stukken na te slaan betrekking hebbende op de ontwerpverordening tot heffing ener Grondbelasting zal gewaar worden dat in de jaren vóór 1908 bij het zwijgen der wet met betrekking tot het begrip waarde, de juiste bepaling der waarde van onroerende goederen een probleem was. De oplossing werd in 1908 gezocht in de bepaling van de waarde aan de hand van de opbrengstwaarde te vinden door kapitalisering reeds omdat, zoals de Memorie van Antwoord

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

57)

Wat ons betreft, ons zouden ze ongetwijfeld wel binnen smokkelen; maar zo zeven man tegelijk, dat zou de vertoning te erg maken. Van de andere kant zou het ontbreken van vier personen der bemanning aan de haven-autoriteiten niet naar genoegen verklaard kunnen worden.

„We kunnen toch niet gaan zeggen", zei Sebright, dat ze alle vier gestorven zijn en in zee neergelaten. Neen, jullie moeten alleen gaan en ons verlaten bij het eerste zuchtje wind. Dat zal ook wel het eerste levensteken van de storm zijn, vrees ik.

Hij wierp zijn hoofd achterover en riep: „Zie je daarboven nog iets van de schoener?"

„Niets meer, Sir", antwoordde een man, die met bengelende benen schrijlings aan het uiterste einde van de mastzeilra zat. Hij wachtte even, tuurde onder zijn vlakke hand door de ruimte en voegde er bedachtzaam schreeuwend aan toe: „Meer zeewaarts hangt een nevel, Sir."

Het schip, waarvan de bemanning in groepjes van twee en drie over 't dek verspreid was, ontving die, tijding met een gemompel van voldoening.

Als wij hen niet konden zien, dan zij ook ons niet. Dit was een gunstige omstandigheid. Tot grenzenloos genoegen van iedereen aan boord, was bij het aanbreken van de dag ontdekt, dat de schoener ons gedurende de nacht was kwijtgeraakt, — ofwel door onhandig zeilen of door een toevallig nadeeltje van de veranderlijke wind. Ik was er, dadelijk toen ik mij die morgen aan dek vertoonde, van op de hoogte gesteld, door verschillende mannen tegelijk, die allen stralende gezichten hadden, alsof hun uitzondering een groot geluk was ten deel gevallen.

De regelmatige voetstappen van de bootsman, aan dek met de leiding belast, hoorden we plotseling vertragen en stilhouden bij de luchtkoker. Met niet volkomen zekerheid van stem riep hij: „Er schijnt nu een vaster zuchtje te komen."

Onstuimig, als opgeschrikt door een geroep van brand, stonden wij van tafel op en met een lichte kreet snelde Mrs. Williams op Seraphina toe. De vrouwen in haar zwijgende omhelzing latende, ijlde de kapitein, Sebright en ik gejaagd naar het dek.

Ieder in het schip had hetzelfde gedaan. Zelfs de glimmend zwarte kok was uit zijn kombuis gekomen en zat reeds behagelijk over de reling in de zon met zijn blinkend witte tanden te pronken.

„Amper genoeg om een smeerkaars uit te blazen", mompelde Sebright teleurgesteld.

Hij vond het evenwel beter maar niet op meer te wachten. Er zou algauw genoeg te veel zijn.

Enkele matrozen lieten de boot langszij neer, de overigen hingen over de reling als voor een bijzonder zeegezicht en Williams staarde wezenloos voor zich uit. Wij wachtten nog op Seraphina, die ten slotte verscheen, vergezeld van Mrs. Williams, welke vriendelijker en bloedlozer leek dan ooit... Maar mijn meisje's wangen gloeiden; haar ogen fonkelden stoutmoedig... Zij had van heur haren een kapsel gemaakt, dat als een muts om haar hoofd sloot. Het stond haar buitengewoon goed en de beslistheid harer bewegingen, de blanke helderheid van haar lief voorhoofd deden mij duizelen, als had ik haar nooit te voren gezien. Zij leek minder kinderlijk, ouder geworden, gerijpt voor dit avontuur in nieuwe ontwikkeling van sterkte en moed. Langzaam het hoofd neigend, beantwoordde zij de groet der gapende matrozen, die hun muts hadden afgenomen.

Zodra zij verscheen, schrok Castro, die tegen de verschansing had staan leunen, uit zijn droefgeestig gepeins op. — Met een gepreveld „Adios señores" stapte hij over de reling op de ladder en school weg in de boeg van onze boot. Overhaast namen wij afscheid. Williams gaf geen teken van gevoel, uitgezonderd misschien het heftiger staren van zijn blik, die onder het handenschudden over onze schouders heenzag. Geholpen door Sebright was Seraphine spoedig in de boot. Terwijl hij lenig terugsnelde stond ik nog met Mrs. Williams's magere handen in alle twee de mijne. Zij uitte een paar onsamenhangende woorden — over de mannenbeloften en het geluk van vrouwen, meende ik; maar om de waarheid te zeggen was mijn onderdrukte opwinding te groot om nauwlettend te kunnen luisteren.

„Alles goed?" vroeg Sebright van boven, zodra ik aan de achtersteven naast Seraphina had plaats genomen. Hij stond op de campagne op het punt een teken te geven om de lijn aan dek te laten schieten, maar voor ik bevestigend had kunnen antwoorden, haalde Castro, aan de boeg onder zijn hoed weggescholen, zijn altijd gereed mes door het touw, of het een keel was.

Dadelijk kwam een smalle streep water tussen de boot en het schip en ons lang voorbereid vertrek, op die manier misschien een halve seconde verhaast, scheen elkeen te slaan met stomme verbazing, alsof wij vleugelen hadden gekregen om uit ons zelf weg te vliegen. Haastig greep ik mijn spaan om de boot een zetje te geven en boven in de lucht hoorde ik 'n soort luide snik.

Ons klein zeil stond strak onder een windzucht, die veel te zwak was om op het grote schip een merkbaar effect uit te oefenen... Wij lieten de hoge gedaante van de „Lion" achter ons als een toren in een vlakte en ik wendde de boeg der boot recht toe op het miniatuurgebergte dat op de eindeloze rij zandduinen de mond van de inham aanwees.

Met een levendig gekabbel dreven we voort, maar voor we ons voldoende op ons gemak voelden om een paar woorden te wisselen, kwijnde plots het opgewekt geluid, hield geheel en al op en scheen met een hernieuwd gemurmel onder onze voeten weg te sterven onder het glasachtig oppervlak der wateren...

Zesde hoofdstuk.

De kalmte was terug gekeerd. De zee had haar warm juwelen schittering verloren en, gestemd naar het grauw en zwart der ruimte, geleek zij een reusachtig sintelveld onder een hemel van as.

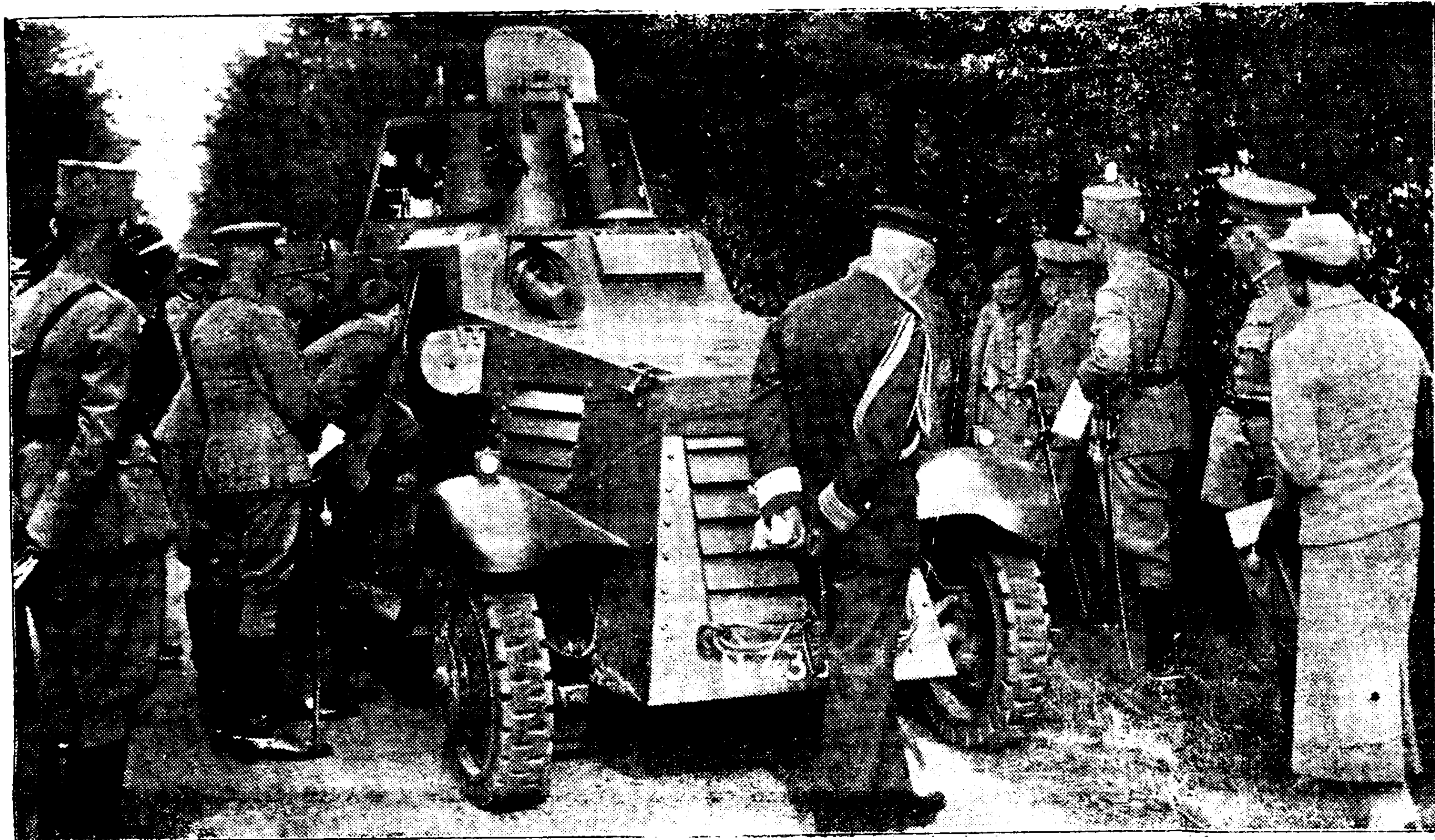
De zon was verdwenen.

Het grootste gedeelte zagen we met enige opwinding, dat ze aan boord het schooverzeil uitzetten en een boot neerlieten.

Vier riemen sloegen het sombere water, heffend en dalend schijnbaar op dezelfde plek. Dit duurde een eindeloze tijd, maar toen het vaartuig eenmaal merkbaar genaderd was, werd ik verrast door de snelle spoed. Sebright, die stuurde, schoot behendig langszij. Zonder een woord te spreken klommen twee van zijn mannen over en begonnen dadelijk ons zeil te minderen.

(wordt vervolgd)

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

BIJ DE GROTE LEGERMANOEUVRES IN DE OMGEVING VAN RUCPHEN. — Prins Bernard vol belangstelling bij de tank.

Voor Hollands sprekende katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 3¾. 7 (kindermis) 8½
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

zegt, de „publieke verkoopwaarde" moeilijk is te bepalen doordat veilingen weinig voorkomen en ook dan nog (zelfs die dus!) wegens de bijzonder economische toestand zelden een goede maatstaf vormen.

Er mag op Curaçao veel veranderd zijn sedert 1828 en ook sedert 1908 maar hetgeen ik zo juist aanhaalde is op Curaçao nog steeds van kracht.

Een verkoop, en zeker een onderhandse geeft geen zuiver prijsbeeld. Verschillende factoren zijn op de, in de actes genoemde prijzen van invloed, onder welke factoren de overdrachtsbelasting een rol vervult. Gedurende de laatste tijd doen zich op het gebied van prijzen van onroerende goederen evenwel zeer wonderlijke prijsschommelingen voor. Mochten wij zo juist van het geachte lid Bichon enige verkoopsprijzen vernemen welke lager waren dan de basisprijzen door het Gouvernement berekend voor erfpachtcanon, zo zij het mij vergund hier te vermelden, dat ook enkele prijzen zijn bedongen hoger dan de basisprijzen door het Gouvernement aangenomen. Korte tijd geleden werd een stuk grond op Otrabanda verhandeld voor ƒ 10,— per M². In deze wijk wordt door het Gouvernement voor woningbouw ten hoogste ƒ 5,— gevraagd. Op Wishi ging een stuk grond a raison van ƒ 4,25 terwijl het Gouvernement, inbegrepen de kosten van egaliseren van ƒ0,675 per M², slechts ƒ 2,50 vraagt.

Aan degenen die na dit alles nog van mening mochten zijn dat de prijzen door het Gouvernement bedongen te hoog zijn kan ik slechts antwoorden dat kosten nu eenmaal naar 's mensen mening nooit laag genoeg zijn evenmin als opbrengsten en speciaal inkomens nooit hoog genoeg.

Het streven van het drukken van kosten is zeer juist. Het Bestuur heeft meermalen ook op ander terrein dan de woningbouw getoond, dat het ernst is met het streven van drukken van kosten van levensonderhoud of indien men het anders wil noemen verhoging van de koopkracht van het in geld uitbetaalde loon. En waarom niet? Het Gouvernement acht zich als Bestuur van het Gebiedsdeel geroepen een redelijke verdeling van de goederen voor het algemeen zoveel mogelijk in de hand te werken en het heeft bovendien als grootwerkgever een meer rechtstreeks belang bij verhoging van de koopkracht van het in geld uitbetaalde salaris of loon van zijn ambtenaren en arbeiders.

Zoals in alle aangelegenheden behoort evenwel ook in deze de gulden middenweg bewandeld te worden. Immers datgene wat in de samenleving kosten plegen te zijn voor de een, bevat inkomen voor de andere en het is daarom dan ook dat het Bestuur, strevend als het steeds is naar een redelijke verlaging van het levenspeil, niet voornemens is een economische ontwrichting van deze samenleving te bevorderen, door (om mij thans te blijven bepalen tot het terrein van de grondpolitiek) Gouvernementsgronden tegen te lage prijzen van de hand te doen, te verhuren of in erfpacht uit te geven.

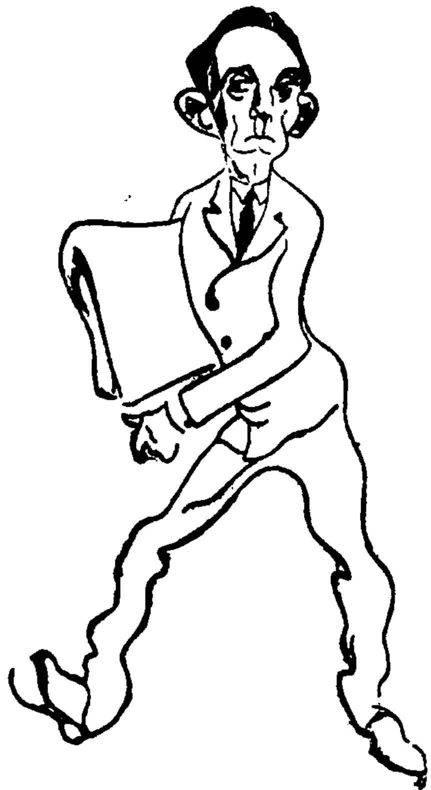
Wat een of andere particulier wenst te doen kan veilig buiten beschouwing blijven. Indien alle winkelzaken zich op een gegeven ogenblik wilden gaan aanpassen aan de prijzen van een zaak,welke een liquidatieuitverkoop organiseert, zou het er vreemd gaan uitzien. Maar datgene wat voor een zaak geldt, geldt à plus fort raison voor het Gouvernement, waar op niet slechts de verplichting rust tot regeling der grondprijzen, maar ook tot behoud van het domein voor doeleinden waarvoor het nog kan dienen, en van welke doeleinden de woningbouw er slechts een, zij het een belangrijke is.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Niet bemerkenswaardig veel is de Europeese situatie in de laatste dagen veranderd.

De opmars naar Madrid duurt voort en er waren in de laatste dagen zelfs berichten, welke het vermoeden uitspraken dat de Spaanse hoofdstad vóór Zondag zou zijn ingenomen.

De Nationalisten hebben wel besloten de inname aldus te bewerkstelligen dat er zo min mogelijk mensenlevens verloren zullen gaan. De uitvoering echter van dit plan ligt niet aan hun zelf alleen, maar ook aan de verdedigers, die zoals we reeds schreven, het plan hebben om de veroveraars eenvoudig over lijken en puinhopen de stad te doen binnendringen.

Göbbels.

Göring.

Telkens horen we van nieuwe hulptroepen, nieuwe wapenen enz. voor de communisten. Moskou, Mexico zijn de handlangers.

De non-interventiecommissie vergadert wel, maar tot nu toe nog zonder veel resultaten; de door Rusland geleverde bewijzen tegen Portugal en Italië zijn door de commissie niet geaccepteerd; en thans heeft Italië weer een aantal argumenten tegen Rusland ter tafel gebracht.

Engeland heeft al voorgesteld om een controle uit te oefenen op de kusten en havens van Spanje; maar meer effect zal hebben, indien althans het bericht waar is, de 40 onderzeëers der Nationalisten, die thans de Middellandse zeehavens zullen blokkeren. Kunnen de nationalisten dit volhouden, dan zal ook Catalonië en Barcelona overmeesterd kunnen worden.

Van Frankrijk hoorden we weinig in verband met de Spaanse kwestie; het land schijnt thans meer op eigen veiligheid bedacht te worden en heeft een besluit om 5 milliard uit te geven aan de uitbreiding der luchtvloot.

Ook Duitsland is in de laatste dagen geheel bezig geweest met de binnenlandse politiek. De Deutsche Rundfunk stuurde zelfs geen buitenlandse berichten uit. Het was alleen en alles het vierjarenplan en de leider hiervan Göring, die bovendien nog gisteren jarig was.

Komende week zullen een dertigtal onderscheidingen worden uitgereikt aan de leiders van de Nazis die van het begin af in de beweging een leidende post hebben ingenomen; en vanzelfsprekend, zo zeide Göbbels in een rede, is Goering daarbij.

Het is slechts om reclame te maken voor de man en zijn vierjarenplan, dat o.a. zal bestaan in uitbreiding van de vissersvloot, in het oprichten van nieuwe fabrieken voor eigen rubber, klerenstof van hout, eigen olie enz. en dan verders in controle op het beoefenen der zuinigheid.

Deze controle kan dan wel beginnen met Göring zelf, die nog al houdt van vorstelijke feesten en rijke uniformen.

BUITENLAND.

Gedwongen Sterilisatie.

In de „Ind. Crt." troffen wij een bespreking aan van het Eugenistisch Congres, dat onlangs te Scheveningen werd gehouden. Daaruit blijkt, dat tot op 1 Dec. 1934 in Duitsland 64.491 personen, mannen en vrouwen gesteriliseerd zijn. Tengevolge hiervan zijn 130 vrouwen overleden. Ter verzachting van het ontstellende feit werd gezegd, dat dit aantal slechts 0,4 procent bedroeg. Ondanks het feit, dat het ingrijpen reeds bij het eerste geval levensgevaar met zich bleek te brengen, is men daarmede rustig doorgegaan en zijn nog 129 andere personen de dood ingejaagd.

Kan men dit anders betitelen dan moord van overheidswege begaan? En dat terwijl, indien nodig, hetzelfde bereikt zou zijn, indien deze personen in gestichten waren afgezonderd!

Wij laten hier een ogenblik het principiële bezwaar, dat de Overheid niet het recht heeft, om in de primaire rechten van de mens in te grijpen buiten beschouwing en wijzen alleen op de grote lichtvaardigheid van een dergelijke wetgeving, waar op het gebied der erfelijkheidsleer nog zo buitengewoon weinig vaststaat.

Volgens deskundigen zou sterilisatie eerst dan merkbare invloed kunnen uitoefenen, wanneer ongeveer 10 pCt. der bevolking daaraan zou worden onderworpen!

Wij laten verder de correspondent van de „Ind. Crt." aan het woord, waar deze zegt:

Intussen bleek de slechts betrekkelijke waarde van alle, ook de strengste, eugenetische maatregelen uit de mededeling, dat juist de vijf hersenziekten, waartegen de Duitse sterilisatiewetgeving hoofdzakelijk is gericht, zich zeer vaak pas op gevorderde leeftijd openbaren — als de kinderen reeds ter wereld zijn gebracht; zodat het steriliserend ingrijpen in zeer vele gevallen te laat zal komen. Buitendien schijnt de grens der werkelijke gevaarlijkheid van deze aandoeningen ook al moeilijk te trekken. Men schrikt, als men leest over de „lichte vormen", als „zenuwen" en „nervositeit", waarover men glimlacht, doch waarbij volgens de geleerden „heel wat anders aan de hand is."

Leerzaam is de opmerking, dat de Duitse wet de erfelijke criminaliteit buiten het geding heeft gelaten daar ook in Duitsland de opiniën over het verband tussen misdaad en erfelijkheid nog zeer sterk verdeeld zijn. Wegens onzekerheid op dit punt wordt de sterilisatie niet toegepast op personen die blijk hebben van (erfelijke?) misdadige aanleg".

Men kan dus constateren, dat die argumenten voor de sterilisatie, die voornamelijk aan de erfelijke criminaliteit zijn ontleend en waarmede men sterk op het gevoel heeft trachten in te werken, in het geheel niet ter zake doen.

Het congres oordeelde volgens de correspondent zeer verschillend over de gedwongen sterilisatie. Echter waren allen het eens over de onwenselijkheid, dat zielszieken kinderen ter wereld zullen brengen.

Maar dat is toch zeer zeker ook langs andere wegen, met totale uitschakeling van de gedwongen sterilisatie te bereiken, of althans in hoge mate te bevorderen.

Is het dan wonder, dat de Katholieke Kerk volstrekt afwijzend tegenover de sterilisatie staat, welke ondanks alle protesten van de H. Stoel en van het Episcopaat in Duitsland werd ingevoerd?

Hier blijkt weer eens te meer, hoe maatregelen, die tegen de Goddelijke wetten en het Natuurrecht indruisen, hun straf in zich dragen.

De 130 van overheidswege omgebrachte vrouwen vormen een felle aanklacht tegen een regime, dat voor dergelijke maatregelen niet terugdeinst en dictatoriaal de volksconcientie het zwijgen tracht op te leggen.

Het trojaanse paard.

De christelijk-historische Nederlander bespreekt Hitlers oproep tot frontvorming tegen Moskou en het blad meent, dat deze een averechtse uitwerking zal hebben, vooral als men let op de reactie in Engeland:

De volgende opmerking wordt daar aan vastgeknoopt:

„Hitler heeft de openbare mening aan zijn zijde, in bijna ieder land van Europa, als hij op de ondermijningsarbeid van Moskou doelt bij zijn bespreking van het Russisch gevaar. Die ondermijningsarbeid kan met niet genoeg ernst gesignaleerd worden en het ware te wensen, dat allerwege de ogen daarvoor wijd open werden gezet. Het is uitnemend, dat Engeland's politiek weer stevig en doelbewust wordt — de symptomen daarvan zijn aan te wijzen — maar zij uitte zich dan naar beide zijden en ten aanzien van Rusland liefst te Genève, in de Volkenbond. Wanneer dit land, te onzaliger ure door Franse kortzichtigheid in de Volkenbond gehaald, lid wil zijn van de Volkenbond, dan zal men 't nu te verstaan moeten gaan geven, dat het te kiezen of te delen heeft. Dat het heeft op te houden met zijn destructieve politiek, waarbij Dimitroff met zijn Komintern zich toelegt op die ondermijning en Litwinoff de brave vriend van de democratie speelt. Dit dualisme kan, wil het gevaar van die zijde voor de vrede bezworen worden, niet lang meer worden geduld. Wanneer de Volkenbond met dit gevaar afdoende wist af te rekenen, zou dat andere, dat van Neurenberg met zijn anti-bolsjewistische frontvorming, zo niet onmiddellijk dan toch vrij spoedig afnemen in dreiging.

Maar zal men te Genève daartoe nog wel bij machte zijn? Men heeft het Trojaanse paard binnengehaald en dat is nu eenmaal een voldongen feit. Maar men zou toch althans kunnen trachten het luik, waardoor het verborgen gevaar in donkere nachten naar buiten glipt voor zijn verwoestend werk der duisternis, van-buiten af stevig te grendelen."

CURACAO.

R. K. Arbeidersbond.

Kort na de oprichting van de „R. K. Algemene Arbeidersbond" heeft het Bestuur de statuten aangeboden aan het Gouvernement van Curaçao ter goedkeuring.

Door omstandigheden buiten de schuld is er enige vertraging gekomen in de goedkeuring dezer statuten.

Thans heeft het Gouvernement deze statuten goedgekeurd en wel bij Gouvernementsbeschikking d.d. 26 September 1936. De werkzaamheden van het voorlopig Bestuur zijn met de goedkeuring dezer statuten beëindigd en in verband hiermee zal er binnenkort een Algemene Vergadering worden belegd in het Theater Brion voor al de leden van de „R. K. Algemene Arbeidersbond".

In deze vergadering zal het Voorlopig Bestuur aftreden en zal een Definitief Bestuur worden gekozen.

Aan deze vergadering zullen enkele propagandavergaderingen voor de vakleden in vakgroepen voorafgaan in het Bondslokaal, (Johannes van Walbeeckplein No. 24 Pietermaai).

De vergaderingen zullen gehouden worden in de week van 4 tot 9 November '36.

Wacht onze programma's af!

Het Bestuur.

Ir. Noorduyn.

Met het ss. Simon Bolivar worden 2 November van Europa verwacht de Heer J. Noorduyn en echtgenote. Het zal slechts enkele weken zijn dat de familie Noorduyn hier nog op Curaçao verblijft, daar Ir. Noorduyn een andere werkkring bij de Bataafse is toegewezen.

Met de Hr. Noorduyn vertrekt van hier een zeer humaan chef, bovendien een van de oude garde van de C.P.I.M., die we noode gaan missen.

Ook in Mevr. Noorduyn verliest onze Curaçaose Kunstkring en in het bijzonder het Curaçaose Muziekleven een grote stuwkracht.

Van harte hopen we dat het hun wel gaat in hun nieuwe werkkring.

Loterijbond Fortuna.

De vier hoofdprijzen vielen deze week op de nummers:

8602, 2362, 2278, 8798.

ss. Simon Bolivar.

De K.N.S.M. deelt ons mede dat het ss. „Simon Bolivar" op Maandag 2 Nov. van Europa te Curaçao zal aan komen.

Passagiers die zich op 16 October ll. op het ss. Simon Bolivar te Amsterdam met bestemming naar Curaçao hebben ingescheept.

Jan Noorduyn (Ir.), Violette S. Noorduyn, Leendert R. Deutekom, H. G. Deutekom, Cornelia Donker, Tine Donker, Mathilde Donker, Margaretha A. Donker, Truus Donker, Martin Quak, Hendrik M. Bakker, Huibert Hessels, Arnoldus A. Koster, Elisabeth F. Koster, Ir. Marinus J. van den Berg, Catharina A. van den Berg, Hendrik Buskens, Dina S. Buskens, Lambertus Buskens, Roelofje van Gulik, Lena van den Water, Wilhelmina J. van Kuyk, Aart L. Heesterman, Pieter A. G. van Altema.

Onze Gouvernementsmiddelen.

In de maand September werd aan belastingen opgebracht ƒ 357.667, of wel 57 duizend gulden meer als in September 1935: maar 40.000 beneden 1/12 van de raming. Deze verhoging zit hoofdzakelijk in de post inkomstenbelasting.

De overige middelen brachten op ƒ 244.042 of 28 duizend gulden meer als in September 1935. Dit cijfer is 8 duizend boven 1/12 van de raming.

De eerste 9 maanden van 1936 brachten in totaal op ƒ 6.911.298, terwijl in 1935 dit cijfer was ƒ 5.987.914, terwijl de raming over de eerste zes maanden ƒ 5.707.054 was.

We hebben dus een overschot van ƒ 1.204.244.

Mgr. Verriet op de Bovenwinden.

Woensdagmorgen 14 October kwam Mgr. Verriet, vergezeld van zijn secretaris Pater Cl. van der Looy op St. Martin met het ss. Baralt. Diezelfde avond vertrok Mgr. naar Saba; Pastoor de Groen had zich bij het gezelschap aangesloten.

Maandag 19 Ocober verliet Mgr. Saba om te vertrekken naar St. Barthelemy. Donderdag 22 van St. Barthelemy naar Marigot waar hij Vrijdag aankwam.

Woensdag 28 October vertrok Mgr. van St. Martin naar St. Eustatius en 31 October gaat de reis naar Bonaire, waar op 3 November het Vormsel zal worden toegediend. Op 5 November zal men vandaar naar Curaçao vertrekken.

De meest moedige Prins!

Dit moet ongetwijfeld de nieuwe Prins Bernhard zijn. Wanneer althans het persbericht waar is, wat de Beurs- en Nieuwsberichten dato 28 Oct. publiceerde.

Maandag ll. aldus het bericht heeft Prins Bernhard een tocht gemaakt met de Kruiser de Ruyter. Het schip voer langs de kust, en verschillende demonstraties werden met het vaartuig gegeven. Nabij den Helder ging De Ruyter ten anker en zijn de Prins en de andere hoge gasten aan wal gegaan.

Waarom getuigt dit van zo'n grote moed.

Omdat Maandag een der ergste Zuid-Westerstormen woedde, die de Noordzee in de laatste jaren heeft gekend. De schepen konden niet uitvaren, en er waren verschillende schepen in zware nood.

Maar de Ned. Regering zou zelfs zijn nieuwste oorlogsschip in dit gevaarlijke weer hebben uitgestuurd?

Als tenminste het bericht uit de Beurs waar was.

We kunnen het ons indenken, dat er omstandigheden zijn, dat er geen radioberichten met geen mogelijkheid kunnen ontvangen worden, zoals deze week het geval was. We kunnen het ons indenken dat de telegrafisten blij zijn met althans iets te ontvangen.

Maar laat men dan niet met dat iets gaan fantaseren.

Via de Nirom hoorden wij Woensdagmorgen het gehele bericht, waarvan men hier iets gefantaseerd heeft en dat is dat op 4 Nov. a.s. de Koningin met Prinses Juliana en Prins Bernard bovenstaande reis zullen gaan ondernemen.

De muntsoorten op Curaçao.

In dank ontvingen wij van den Schrijver W. M. Hoyer een brochure „De Muntsoorten op Curaçao".

K R O

Wereldprogramma

Zondag 1 November.

Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd

1. Gramofoonmuziek.
2. „De Wereld in Vogelvlucht", door Paul de Waart.
3. „Van en Voor de Missiepost"
4. Gramofoonmuziek.
5. Radio en de Wereldvrede.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd

Zaterdag 31 October.

1. Mars.
2. „Allerheiligen".
3. Gramofoonmuziek.
4. „De Wereld in Vogelvlucht", door Paul de Waart.
5. „Van en Voor de Missiepost".
6. Vaderlandse Kroniek.

Inbraak in Chinees Resturant.

In de nacht van 27 op 28 October 1936 is door middel van inbraak uit een Chinees restaurant op Otrabanda een vrij groot bedrag aan geld ontvreemd.

Zeer vermoedelijk is de dader met de toestand ter plaatse op de hoogte geweest, daar niets anders dan het geld is weggenomen en geen andere voorwerpen zijn medegenomen.

De Politie heeft deze zaak in onderzoek.

Geld ontvreemd.

Uit een broek, hangende in een werkkeet op het C.P.I.M.-terrein is ten nadele van de werkman L. een portemonnaie, inhoudende enig geld en een paar loterijbiljetten, ontvreemd.

Wie is de eigenaar?

Door de Politie wordt een onderzoek ingesteld naar de eigenaar van een bril met vermoedelijk gouden garnituur, welke in een etui is geborgen.

Deze bril is in beslag genomen, daar zij op 23 October op de Westwerf zou zijn gevonden en de vinder ze zich heeft toegeëigend en verkocht.

De eigenaar wordt verzocht zich te melden aan het Hoofd-Bureau van Politie, afdeling Recherche.

Nieuwe Hoofd van de Willem de Zwijgerschool.

De Beurs verneemt dat Donderdag de heer de Beyl benoemd is tot Hoofd van de Willem de Zwijgerschool. De nieuwbenoemde zal waarschijnlijk in December zijn functie aanvaarden.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Het wereldcongres van godlozen en vrijdenkers zal in Februari 1937 te Moskou worden gehouden. Het congres wordt georganiseerd door het centrale comité van godlozen te Moskou. Men denkt dat ongeveer 1600 deelnemers uit 46 verschillende landen dit congres zullen bijwonen.

De bedoeling van het congres zal zijn de organisatie van de internationale godlozenbeweging ter hand te nemen en in verschillende delen van de wereld centra te vormen, die echter weer alle, onder de directe leiding van het hoofdcomté te Rusland.

De Belgische regering kreeg een motie van vxertrouwen van 126 tegen 42 stemmen in zake het zich onafhankelijk verklaren van de rest van Europa (Frankrijk).

Door het verbreken van het Frans-Belgisch pact zal Frankrijk weer forten gaan bouwen aan het Belgische front.

Er lopen in Londen zeer ernstige geruchten dat koning Edward VIII in het huwelijk zal treden met de Amerikaanse Mrs. Simpson, die thans in echtscheidingsproces is met haar echtgenote.

Bij Madrid werden door een plotselinge uitval der regeringstroepen, de nationalisten teruggeslagen. Volgens berichten van hedenmorgen hebben de nationalisten zich weer hersteld.

In een rede over de non-interventiecommissie, wees Anthony Eden erop, dat men ondanks de moeilijkheden, nog alle ondertekenaars als leden van het pact heeft weten te behouden.

In Frankrijk zijn nieuwe arbeidersconflicten uitgebroken. Door een staking onder de kolentransportarbeiders zijn 40 textielfabrieken in Rijssel gesloten, waardoor 20.000 arbeiders werkeloos werden.

UIT NEDERLAND.

Venlo werd opgeschrokken door een bijzonder tragisch huiselijk drama dat gelukkig maar heel zelden zich in ons voordoet. Een H.B.S.-leraar in de scheikunde doodde met een revolver zijn vrouw en zijn drie zoontjes van resp. 12, vijf en één jaar. Zijn schoonmoeder wist zwaargewond te ontkomen.

Daarna pleegde de man zelfmoord. Men vermoedt dat de leraar gehandeld heeft in een vlaag van verstandsverbijstering.

Volgens het dagblad de Telegraaf denkt men op het ogenblik in financiële kringen dat het egalisatiefonds niet zal worden aangewend om de gulden boven de tachtig procent van zijn vroegere waarde omhoog te brengen.

Te 's Hertogenbosch is tegen Notaris Lobach wegens valsheid in geschrifte 4 jaar geëist.

De twee laatste driemotorige Fokkervliegtuigen van de K.L.M. in Holland De Uil en de Havik zijn verkocht aan de Britse Imperial Airways en naar Engeland vertrokken.

Bij de geweldige Zuid Westerstormen die in de laatste dagen in de Noordzee hebben gewoed, zijn in de zeedijk op Ameland zestig gaten geslagen: men is thans met alle macht de schade aan het herstellen, daar een volgende storm gevaar zou opleveren voor het eiland.

De architecten van de Avrostudio's te Hilversum zijn uitgenodigd adviezen uit te brengen voor de bouw van studio's te New York en in Canada volgens het Columbia-broadcastingsysteem.

Arch. Merkelbach is met de Queen Mary derwaarts vertrokken.

Een aantal Belgen, oud-vluchtelingen naar Nederland tijdens de wereldoorlog, hebben een comité gevormd tot inzameling voor een geschenk aan Prinses Juliana en Prins Bernard.

Door de K.P.M. is een dankbetuiging gestuurd aan de Minister van defensie voor het optreden van de Zeemacht bij het vergaan van de „van der Wijck" nabij Soerabaja.

Het algemeen comité tot viering van het huwelijk van H.K.H. Prinses Juliana en Z. H. Prins Bernard heeft zich thans tot het Nederlandse volk gericht met het verzoek te willen bijdragen in de kosten verbonden aan het huwelijkscadeau.

De Prinses en de Prins hebben hun goedkeuring gehecht aan een geschenk, dat zal bestaan uit een jacht, dat bestemd is voor de Hollandse binnenwateren. Daarenboven is het de bedoeling om bij te dragen in de kosten verbonden aan de inrichting van het Paleis, dat door het Prinselijke paar zal worden bewoond, of wel een speciaal landhuis te bouwen met een passende inrichting. Wat dit tweede geschenk betreft heeft men geen beslissing genomen, daar men nog niet weet of het Prinselijke paar de nieuwe inrichting van het paleis prefereert of wel een landhuis.

De plaatsen in de Grote Kerk in den Haag voor het a.s. huwelijk van Prinses Juliana worden reeds verkocht voor ƒ 50.—

SPORT.

Morgen zal de internationale wedstrijd Holland — Noorwegen gespeeld worden te Amsterdam.

Herdenking aankomst van de Fraters van Tilburg in Curaçao.

De 13de van aanstaande maand November zullen de Eerwaarde Fraters van Tilburg 50 jaar werkzaam in Curaçao zijn.

In verband met deze heugdige herdenking is, naast het reeds bestaande Feestcomité, waarvan de heer J. M. J. Ellis de voorzitter, een Ere-Comité gevormd, bestaande uit:

Z. E. Gouverneur G. J. J. Wouters, Ere Voorzitter.

Ere-leden:

Mgr. P. I. Verriet

Hoogeerw. Pater A. v.d. Veen Zeppenfeldt

De Heren:

Dr. J. de J. Arends

Mr. A. Desertine

H. J. Desertine

H. J. C. Henriquez

J. H. Schroeder

J. H. Sprockel

Mr. S. G. C. v.d. Veen Zeppenfeldt.

CORRECTIE PROGRAMMA C.V.B.

In het wedstrijd-programma van de Cur. Voetbalbond is abusievelijk ingeslopen de wedstrijd Hercules 2 — Feijenoord voor de 1ste November op Rio Canario. Dit moet zijn Hercules 2 — Transvaal 2.

DANKBETUIGING.

Langs deze weg betuig ik mijn oprechte dank aan Dr. M. J. HUGENHOLTZ, en zijn assistenten voor de aan mij verrichtte en zoo schitterend geslaagde niersteenoperatie. Moge God hun menschlievend werk blijvend zegenen tot heil van velen.

JAN HART.

2—1 Curaçao, Oct. '36.

Leeftijd en scheppingskracht.

Even voor de dood van Paul Bourget wees de Nouvelles Littéraires op zijn scheppingskracht, naar aanleiding van een fraai artikel over Balzac, dat hij op tachtigjarige ouderdom had geschreven. Er wordt ook op gewezen, dat Maurice Maeterlinck, sinds zijn 70ste verjaardag comte Maurice Maeterlinck, na zijn mooie boeken over de bijen en de termieten en de mieren, nu aan een boek over de spinnen bezig is en ondanks zijn 70 jaar nog even goed schrijft als ooit.

Het blad herrinnert er bij deze gelegenheid aan, dat Frontenelle stierf toen hij 100 jaar was, dat Voltaire 84 werd, Victor Hugo 83, Lamartine 79 en Corneille 78. Daartegenover echter verdient de aandacht wat Rallo Walter Brow onlangs in The Atlantic" schreef over jeugd en productiviteit, activiteit, scheppingskracht.

Toen Lindbergh naar Frankrijk vloog, was hij juist 25 jaar en iedere krant mat zijn jeugd breed uit. Men vond eigenlijk dat hij nog maar een kind was. Toch was hij even oud als Keats, toen deze stierf. Hij was een jaar ouder dan Pitt, toen deze eerste minister van Engeland werd. Hij was acht jaar ouder dan Mendelsohn, toen deze laatste de ouverture voor „den Midzomernachtsdroom" toonzette. John Ericson, van wie behalve het bouwen van de „Monitor" nog vele andere ontwerpen stammen, ontwierp al bouwplannen op zijn 12e jaar en was op zijn 15de volslagen ingenieur. Chatterton stierf op achttienjarige leeftijd, Galois, de wiskundige, op zijn twintigste jaar. Smollet was dokter, gehuwd en een bekend letterkundige, toen hij 24 was. Shelley leefde maar 30 jaar. Schubert 31, André Chenier 32, Mozart 35, Danton 35, Bizet en Brayon 36. Alexander Hamilton scheef op 17-jarige leeftijd pamfletten, was met zijn 20ste jaar lid van Washington's staf, met zijn 25ste lid van 't Continental Congress", met zijn 30e van de „Constitutional Convention". Moseley, de Britse geleerde, had zijn arbeid verricht toen hij 27 jaar oud, sneuvelde in de slag van Gallipoli. Toen hij 30 jaar was, had Kipling meer dan een dozijn boeken geschreven, waaronder enkele van zijn beste.

Iedereen die een biographisch woordenboek doorbladert, kan in een half uur een dergelijke lijst opmaken. Met andere woorden, veel van de meest betekenende prestaties van 't menselijk ras zijn verricht door mannen en vrouwen, nauwelijks ouder dan de duizenden studenten, die rondknoeien in menigte, jaar na jaar in onze colleges van de laatste rang.

Gelijkenis.

„Ach ja", zuchtte Mrs. Brown uit Boston, toen ze van een Italiaanse reis terug was, „toen ik de Vesuvius zag, moest ik altijd aan mijn arme Humphrey zaliger denken. Dia kon toch ook altijd zo geweldig roken."

Alpenherinneringen van Pius XI.

Hoe zijn gids, Alex. Proment, ze verhaalt.

Te Rome, waar hij heen was gegaan, om de Paus te bezoeken, stierf in de herfst van het vorig jaar Alexander Proment, de oude gids van de Heilige Vader, die Hem op vele van zijn tochten begeleidde. En zijn biechtvader, aan wie hij vele herinneringen verhaalde, heeft onlangs interessante gegevens hierover gepubliceerd.

Het was de grote trots van Alexander Proment, die de „Ricciolino della Saxe" genoemd werd, dat hij gids was geweest van de Paus bij vier van Diens grote bestijgingen, waarvan er twee inderdaad historisch zijn: de tocht over de Monte Rosa, van Macugnaga naar Zermatt, en de nog bekendere bestijging van de Mont Blanc, vanuit Courmayeur, en terug langs de weg, die heden nog „Route Ratti" heet. En hij praatte er gaarne over. Wanneer hij begon te vertellen, sprak hij in korte, bijtende zinnen, die deden denken aan het hakken van de pikkel op de rots. En hoe meer men hem vroeg, altijd opnieuw en altijd hetzelfde, hoe meer hij vertelde.

„Wanneer ben je gids geweest van de Paus?"

„Voor het eerst in 1887, toen we vergeefs geprobeerd hebben, de Mont Blanc te bestijgen. En het jaar daarop: bij de Monte Rosa en de Monte Cervino. En daarna, in 1890, toen het ons gelukt is, de Mont Blanc te overwinnen. Dat was de laatste keer, want daarna is hij niet meer beklommen."

„Waren dat de enige tochten?"

„Neen. Vroeger zijn we nog eens op de Monviso geweest. Maar dat was niet meer dan een wandeling. De Gran Paradiso heeft hij bestegen met een andere gids, waarbij deze zich teveel op de rand van een gletscher gewaagd heeft, en viel..."

„En dood viel?"

„Neen. Want don Ratti was krachtig en sterk. Hij zag het gevaar tijdig, kon zich in positie stellen en heeft de schok gebroken, en de gids, die in levensgevaar boven de afgrond zweefde, teruggetrokken...

Ik heb hem voor het eerst gegidst in 1888. Toen was hij afgestegen in het hotel Mont Blanc van Courmayeur, en zocht twee gidsen, om de bestijging van de Mont Blanc te proberen. De abt Grasselli was er ook bij. En één van die twee gidsen werd ik.

Met zijn vieren klommen we in de middag tot de hut van Quintino Sella. Maar boven brak een vreselijke storm los. Een heftige sneeuwstorm en een woedende wind, die de nacht en de dag daarop aanhielden. Pas tegen 2 uur in de middag ging de wind liggen. Natuurlijk was dit een lelijke tegenvaller. We hadden voedsel meegenomen voor anderhalve dag. De rijst, het vlees en de koffie waren die eerste avond al op, en er bleef ons alleen nog wat brood. Don Ratti verdeelde het precies: we kregen allen een stuk voor twee of drie maaltijden.

Ik was toen 22 jaar oud, en het was me niet half genoeg! Ik zocht stilletjes de brokken bij elkaar, die de voorgangers er hadden achtergelaten, en waar de ratten al aan hadden geknaagd. En ik brak er mijn tanden haast op. En toen eindelijk de wind was gaan liggen... begon de terugtocht! Want aan stijgen viel niet meer te denken. De terugtocht was al gevaarlijk genoeg!

Alle vier aan elkaar gebonden, trokken we op de verse sneeuw, die tot Notre Dame de Guérison reikte, en zo zacht was, en zo glad, dat men haast niet kon staan, en zo dik, dat de punten niet te zien waren, die als steun moesten dienen, voetje voor voetje voort. Telkens hielden drie, op verschillende punten, het touw, terwijl één zich voorzichtig een weg tastte. En zo om de beurt. Voor iedere tien meter hadden we een half uur nodig. En rechts en links rolden de lawines. Het is een wonder, dat we levend beneden zijn gekomen."

„En de tocht van de Monte Rosa?"

„Dat is één van mijn mooiste herinneringen! Het was een jaar later, in 1889. De Paus had ons geschreven, naar Macugnaga te komen. Eerst was het slecht weer, maar plotseling klaarde het op, en toen zijn we dadelijk vertrokken. De eerste avond tot de hut Marinelli, waar we de volgende morgen om 2 uur vertrokken, om 's avonds om 8 uur aan te komen, op de top, die vanuit Macugnaga te zien is. En daar hebben we overnacht, onder de sterren, rondom ons afgrond en toppen. En daar hebben we de zon zien opgaan. Iets mooiers heb ik nooit meer gezien. Later heb ik don Ratti een foto gestuurd van de Monte Rosa, van Macugnaga uit gezien, en er onder geschreven: „ter herinnering aan het hotel onder de sterren". En die foto heeft hij ingelijst en in zijn kamer gehangen.

De tocht is zo beroemd, omdat het de eerste maal was, dat iemand over de top is getrokken, en aan de andere zijde naar Zwitserland afgedaald. Want voor ons heeft niemand gewaagd, op de top te overnachten. En zo eenvoudig was het ook niet! Erger dan alles, was de dorst, die we geleden hebben. Ik zie nog, hoe Zijne Heiligheid, bij een grot op de gletscher, één voor één druppels opving, die langzaam naar beneden vielen. En de andere gids was buiten zichzelf: die had zijn bril verloren, en is 7 of 8 dagen sneeuwblind geweest! In Zermatt heeft hij zeker vier dokters geconsulteerd, die hem allemaal niet konden helpen. Toen hebben andere gidsen hem geraden, op ieder oog een levende slak te binden, met het huis. Na weinige minuten begonnen zijn ogen te lopen, als fonteinen. Of het nu de slakken waren of niet: hij was genezen en kon meekomen naar Monte Cervino. Maar wie niet mee kon komen, was de arme abt Grasselli. Die had bij het vastklampen aan de rotsen zijn handschoenen totaal vernield, en omdat de handen toen niet meer voldoende bedekt waren, waren de vingers totaal bevroren. De Paus en ik waren eigenlijk de enige, die het er goed hadden afgebracht!

Tien dagen later bestegen we dus de Cervino. De gidsen hadden prachtig weer voorspeld, en we vertrokken om half 12 's avonds. En om 4 uur, de volgende dag, zonder ook maar éénmaal gerust te hebben, bereikten we de top. De Paus wilde meteen weer naar beneden, om nog voor donker terug te zijn. Maar vier uur later werd het al nacht, en we waren genoodzaakt, hem door te brengen op een rots boven de afgrond, zo nauw, dat ik werkelijk bang was! Wie maar knikkebolde, was zeker, naar beneden te vallen! En koud was het, om niet te beschrijven! De Paus hebben we met touwen aan de rots gebonden, maar hij kon evenmin slapen als wij. Ik begreep het gevaar. En om wakker te blijven, heb ik liedjes gezongen: in het Frans, in 't Engels, in 't Italiaans, ja tot zelfs in 't Latijn, zodat allen moesten lachen! En zo heb ik ze van de slaap en... de dood gered!

En in 1890 hebben we toen de Mont Blanc bestegen. Toen was het hele geheim ook: overnachten op grote hoogte! De eerste dag ging het weer tot de hut; waar we sliepen. De volgende dag bestegen we de top. De daling begonnen we naar Chamonix: de gewone afdaling van de Mont Blanc. Maar toen we aangekomen waren bij de Rode Rots, zagen we op drie passen afstand van de gletscher een prachtig paviljoen. Het was het kampement van Vallot, die er de hut heeft gebouwd, die er nu staat.

We vonden er een bed, een matras en alle comfort, en besloten er te blijven overnachten. En de volgende morgen kwam Ratti op het idee, om naar Courmayeur af te dalen, inplaats van naar Chamonix! Wij stemden natuurlijk toe, want we hadden de hele dag voor ons. En zo, van rots tot rots, zijn we aangeland op het punt, waar nu de hut Dorn staat. En daar hebben we God op onze knieën gedankt, dat we het er levend hadden afgebracht. Nu is deze weg de beste, die er is om de Mont Blanc te bestijgen. En ze heet nog altijd de Route Ratti, naar hem, die ze het eerst probeerde en volbracht.

Als ik zeg: „Wij hebben gebeden", dan moest ik eigenlijk zeggen: „Hij bad voor ons. Want ik bad in die dagen niet veel. En in het artikel, dat de Paus over deze tocht schreef in het tijdschrift van de Club Alpino Italiano, noemt hij mij altijd: „de gids, die weinig zei, en die hij nooit heeft zien bidden." Maar éénmaal, dat herinner ik me heel goed, stonden we op een punt, waar geen uitweg meer leek. En toen was ik het, die zei: „Hier hebben we niets meer te hopen. Hier kunnen we alleen nog maar bidden. „En ik zeg: voor een gids is het niet mogelijk, het bidden te laten! Want ieder ogenblik heeft men de dood voor ogen, en de hulp van God is onontbeerlijk. En niets is rondom, dan de oneindige schoonheid, die God heeft geschapen".

Dreyfus na de „affaire".

De zoon van Dreyfus heeft in de Daily Telegraph uittreksels gepubliceerd van een biografie, door hem aan zijn vader gewijd. Voor ouderen onzer lezers ligt de Dreyfus-zaak nog vers in het geheugen.

Minder bekend is misschien, wat er na Dreyfus, eerherstel met hem is geschied, en hoe volledig zijn rehabilitatie tenslotte geworden is. In de zomer van 1914 bevond Dreyfus, toen weer hersteld in de rang van majoor, zich in Zwitserland. Zo spoedig het waarschijnlijk werd, dat Frankrijk zou mobiliseren, verliet hij vergezeld van zijn dochter, Zwitserland en meldde hij zich aan voor de actieve dienst.

Op 2 Augustus vervoegde Dreyfus zich bij de militaire overheid te Vincennes en gaf hem een plaats als onderbevelhebber van de artillerie der Noordelijke zone van Parijs. In het Fort Daumont, waar hij zich voor verkenningswerk bevond, kreeg hij kennis van de opmars der troepen van von Kluck. Een waarschuwing uit Daumont, gezonden naar het Franse opperbevel, maakte het mogelijk, dat Frankrijk door schitterend beleid de veldslag aan de Marne won. Toen de verdedigingswerken van Parijs in gereedheid waren gebracht, vroeg majoor Dreyfus verlof om naar het front te mogen gaan. Het verzoek werd ingewilligd en hij werd geplaatst bij het artilleriedepot van de 168e divisie. Later nam hij deel aan de gevechten om de Chemin des Wames en om Verdun. In 1917 werd het 20e legercorps, waartoe de 168e divisie behoorde, gebruikt om het zevende legercorps af te lossen. Bij dat zevende legercorps stond een batterij 75 m.m. kanonnen, gecommandeerd door de zoon van Dreyfus. Vader en zoon ontmoetten elkaar toen op het slagveld van Verdun.

In het begin van 1918 bereikte majoor Dreyfus de leeftijd welke gesteld was als grens voor de dienst ten velde. Hij werd nu belast met het beheer over het artilleriedepot te Orleans. Op 25 September 1918 werd hij bevorderd tot luitenant-kolonel en benoemd tot officier in het Legioen van Eer. Zijn vrouw had de gehele oorlog in ziekenhuizen te Parijs dienst gedaan als verpleegster. Na de wapenstilstand trok hij zich terug in het gezinsleven.

In Juli 1930 ontving hij van de weduwe van generaal von Schwarzkoppen een exemplaar van het dagboek van haar man, dat kort te voren het licht had gezien onder de titel: „De waarheid over Dreyfus". Hierbij moge worden aangetekend, dat, indien von Schwarzkoppen, die wist, dat Dreyfus onschuldig was aan het verraad, waarvoor hij was veroordeeld, en gestraft was met degradatie en opsluiting op het Duivelseiland, onmiddellijk officieel voor de Franse officier was op de bres gekomen, de waarheid veel spoediger zou hebben gezegevierd.

Of hij ook gelukkig was.

Gelezen op een dorpsproclamatie:

„Bier! Bier!

Voor oud en jong bij de gelegenheid van mijn huwelijk."

DE FILM VAN DE WEEK

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Van 30 October tot en met 5 November.

Roxy.

Life of Louis Pasteur.
Our little Girl.
Country beyond.
Ah Wilderness.

Cinelandia.

Rainbow End.
Ride'em cowboy (kinderen).
Secret of the Black Room.
Peter Ibbetson.

Hollywood.

Secret of the Black Room.
Ride'em cowboy.
Metropolitan.
Roberta.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Without Regret.
King Burlesque.

Cinelandia.

It had to Happen.

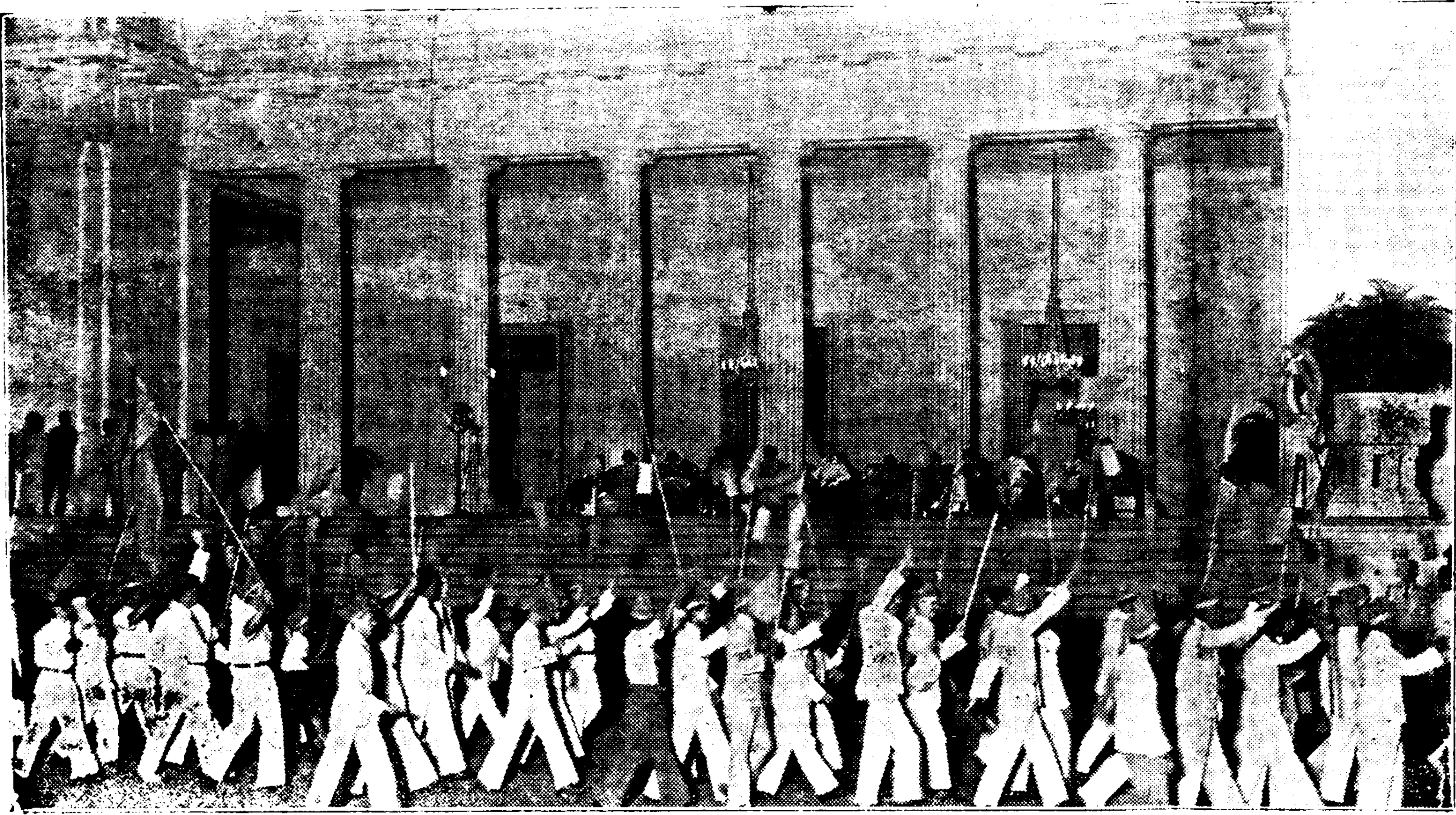
Hollywood.

All quiet Western Front.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Aankomst en vertrek der schepen van 1 -- 4 November 1936.

S. S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Atlas	1	Dom. rep.	—	Caraçao
Van Rensselaer	1	N. York, P.au Prince, La Guaira, P. Cabello	1	Amsterdam via Venezuela & Suriname
El Libertador	1	Maracaibo, Aruba	2	Aruba, Maracaibo
Simon Bolivar	1	Hamburg, Amsterdam	2	Pto. Limon
Comedian	1	Liverpool	2	Cristobal
Atlas	—	Curaçao	3|4	Haiti
Oranje Nassau	2	Amsterdam via Suriname en Venezuela	2	P.au Prince. New York
Phoenicia	2	Pto. Barrios	2	Hamburg
Cuba	2	Cristobal	2	Le Havre
Baralt	3	St. Kitts, St. Eustatius, saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Caracas	3	New York, Aruba	3	P. Cabello, La Guaira, San Juan, New York
Tachira	3	Maracaibo	3	Maracaibo
Heinz Horn	—	Newport (Curaçao)	4	Cartagena
Midas	4	Dom. rep.	—	Curaçao
Midas	—	Curaçao	--	Curaçao

HOE INDIE DE PRINSESSE-VERLOVING MEDEVIERDE. — Op Zaterdag 12 September j.l. nam Batavia op grootse wijze deel aan de nationale **feestvreugde. Het slot der feestelijkheden bestond uit een defilé langs het paleis van de landvoogd.**

DE RACE OM DE WERELD.

De eerste vlucht van de KNILM naar Manilla.

Wat het is en de kansen van het drietal.

De sensationele race om de wereld van drie Amerikaanse journalisten is, in letterlijke en figuurlijke zin, uit de lucht komen vallen, zo onverwacht, dat de juiste toedracht der zaak enige toelichting behoeft.

Waarom hebben nú juist drie mensen tegelijk het plan opgevat een ren om de wereld te maken? Immers er is niets nieuws onder de zon: Philias Fogg reisde in 80 dagen de aardbol rond; dr. Falconer wilde een record van 20 dagen vestigen met bestaande luchtdiensten. Maar zijn plan faalde, omdat het traject over de Stille Oceaan door de Pan American nog niet voor passagiersvervoer werd opengesteld. Zodat de laatste schakel in dr. Falconers reisschema ontbrak en de globetrotter op het strand van Manilla rustig op de boot moest wachten. Sindsdien is de toestand in, of liever: boven de Grote Oceaan gewijzigd. Met de grote China Clipper van de P.A.A. worden reeds geregeld mensen vervoerd, doch deze waren employés van de luchtvaartmaatschappij. Toen evenwel enige tijd geleden ook de echtgenote van een der beambten van het vliegveld te Manilla de „oversteek" medemaakte, ontstond hierover beroering in Amerika. De Regering heeft dan ook tenslotte de vergunning uitgereikt om de passagiers te doen vervoeren op de lijn San Francisco-Manilla. De 16de van deze maand had de eerste vlucht plaats, in Westelijke richting, terwijl de 21 ste October de eerste China Clipper met passagiers van de Philippijnen naar Amerika zou starten.

Nu is het inderdaad mogelijk de reis om de wereld met behulp van bestaande luchtlijnen te volbrengen. Behoudens de verbinding tussen het Aziatische vasteland en de Philippijnen, welk traject nog per boot of met gehuurde vliegtuigen moet worden afgelegd.

Drie grote Amerikaanse krantenconcerns hebben nu besloten hun lezers het relaas van een dergelijke vlucht voor te leggen. Het zijn: de z.g.n. Yellow Press van William Randolph Hearst, die mej. Kilgallen 1) afvaardigde, de „Scripps Howard Press", voor welk concern de heer Ekins 2) werd uitverkoren, terwijl de heer Kerian voor de North American Newspapers Association reist.

Het drietal had de sportieve afspraak gemaakt om alleen onderweg zijnde plaats te bespreken voor de vliegtuigen, die hun in Oostelijke richting zouden brengen.

Al is deze race uitgeschreven ter gelegenheid van de opening van de eerste passagiersdienst Manilla-San Francisco, is de mogelijkheid toch niet uitgesloten, dat een van de rivalen, en wel de heer **Ekins** een snellere vlucht maakt dan zijn beide collega's. Want officiëel staat voor de 21ste October vermeld voor de eerste passagiersvlucht, maar besprekingen waren gaande om ook voor het op 16 October vertrokken vliegtuig uit Manilla passagiersvervoer open te stellen. En zoals de zaken er thans voor staan maakte de Hr. Ekins de beste kans om voor de 16de October op de Philipijnen te zijn.

Zijn reisschema houdt ook nog een zeer belangrijke vlucht in. Hij heeft n.l. gecharterd om van Balikpapan via Tarakan, Malabanga en Ilo-Ilo naar Manilla te vliegen. Dit zal de eerste keer zijn, dat de K.N.I.L.M. van Nederlandse Indië naar de Philippijnen vliegt, een voorbereidende vlucht dus voor de aansluiting van de Indiëlijn der K.L.M. op Amerika.

De journalist Ekins had, evenals zijn beide collega's, zich nog bevindend in de Hindenburg, de K.L.M. verzocht een plaats te reserveren voor het Zaterdag uit Amsterdam vertrekkende postvliegtuig de KWAK. Dit was evenwel onmogelijk, daar de Indiëvliegtuigen van de K.L.M. de laatste maanden zeer vol zijn en zelfs alle plaatsen uitverkocht zijn voor alle nog te vertrekken toestellen tot in November. De K.L.M. heeft thans voor haar Indië-lijn 60% meer vraag dan aanbod. Doch te elfder ure kon de heer Ekins nog een plaats krijgen, waartoe hij de gereserveerde plaatsen van een Engels echtpaar uit moest kopen. De Hinderburg, die Vrijdagavond te Frankfort aan moest komen, had met tegenwind te kampen en verscheen eerst Zaterdagmiddag om 3 uur boven Frankfort, zodat de Amerikaanse journalist zijn aansluiting op de KWAK miste. Hij heeft terstond een extra vliegtuig van de K.L.M. gecharterd, de Flamingo, waarmee gezagvoerderd Tepas hem van Frankfort over Weenen naar Athene heeft gevlogen, waar de heer Ekins nog ruimschoots op tijd was voor het Indiëvliegtuig.

Vrijdag, 9 October is hij in Indie gearriveerd waar hij met het lijn-toestel van de K.N.I.L.M. de volgende dag reeds naar Balikpapan vloog om vandaar met reeds genoemde extra vliegtuig naar Manilla het luchtruim te kiezen.

De heer Ekins zou dus 13 October te Manilla zijn, dus drie dagen voor het vermoedelijke vertrek van de eerste China Clipper.

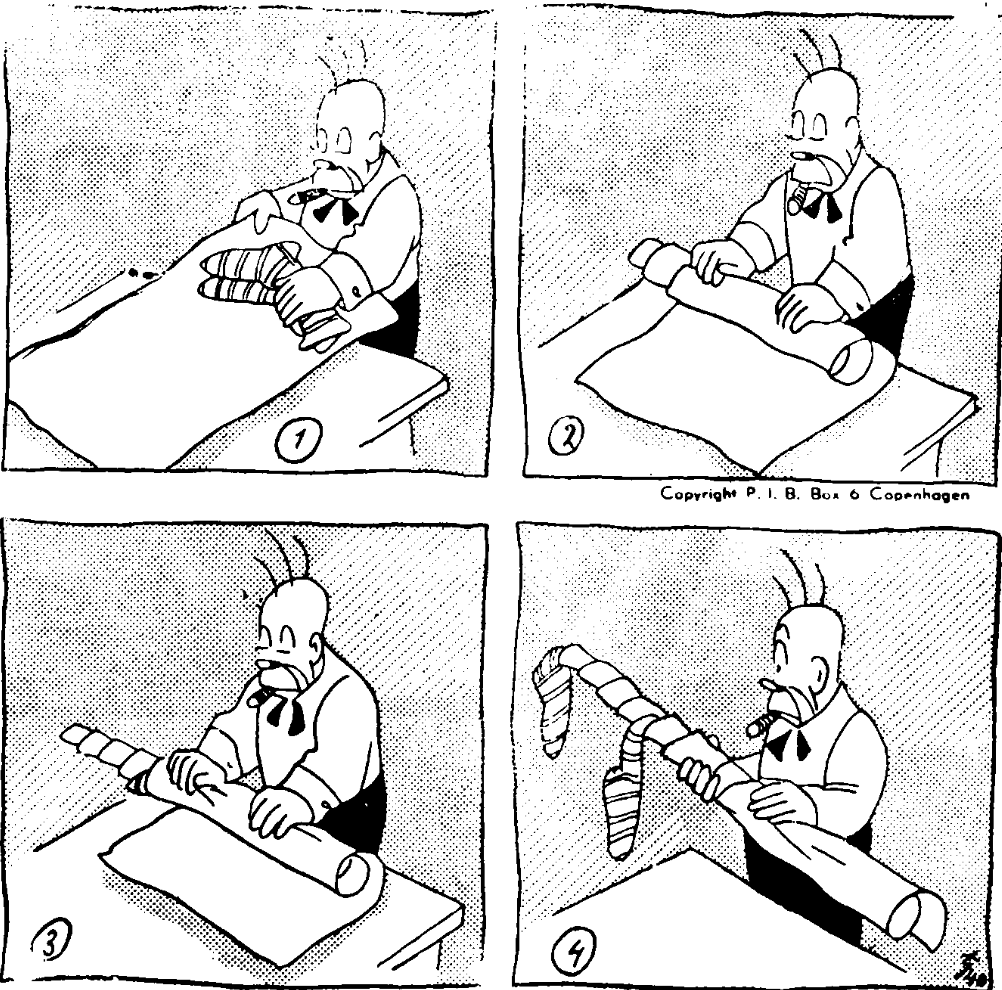
Zijn beide rivalen zijn minder fortuinlijk geweest. Mej. Kilgallen is van Frankfort met de lijndienst naar Munchen gevlogen en bracht de Deutsche Lufthansa haar naar Rome, vanwaar zij per trein naar Brindisi is vertrokken, om daar in het toestel van de Imperial Airways te stappen. De heer Kerian zou met hetzelfde toestel van de I.A. naar Alexandrië vliegen. Hij vloog met een extra vliegtuig van de Lufthansa van Frankfort naar Bazel en heeft daar de nachttrein naar Brindisi kunnen pakken. Dit tweetal volgt deze route via Basra, Delhi en Calcutta naar Penang, waar zij Zondag 11 October aankwamen. Van Penang bracht de I. A. de reizigers naar Hongkong, waar zij met een extra vliegtuig of met de boot naar Manilla moesten gaan. Wanneer de heer Ekins reeds te Manilla was, stonden zijn collega's nog op het strand van Hongkong. De man van de Scripps Howard Press had dus de beste troeven in handen.

---

1) Miss Kilgallen reist voor de International News Servise, welke ook de Hearst-couranten bedient.

2) De heer Ekins maakt de reis als verslaggever van de United Press, in opdracht van de Scripps Howard Press, het concern van d New York Telegram enz.

ADAMSON BESTUDEERT DE KUNST VAN INPAKKEN.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

MUNDO NOBO.

A-klasse:	B-klasse:
1 Nov. Oefening Bondselftallen. (O. Corsica)	1 Nov. Jong Holl. 2 — D.D.V.O. (A. D. Joens)
8 Nov. R.C.C. 1 — Volharding 1 (H. Elfrink)	8 Nov. S.U.B.T. 2 — Hercules 2 (O. Corsica)
15 Nov. J. Holland 1 — S.U.B.T. 1 (F. Kranenburg)	15 Nov. Volharding 2 — D.D.V.O. (A. da Costa Gomez)
22 Nov. Hercules 1 — Transvaal 1	22 Nov. R.C.C. 2 — D.D.V.O.

RIO CANARIO.

	1. Nov. Hercules 2 — Feyenoord * (E. J. van Kesteren)
	8 Nov. Asiento 2 — Be Quick * (I. Dania)
	8 Nov. J. Holland 2 — Feijenoord (B. L. Dijk)
15 Nov. Asiento 1 — Scherpenh. 1 (O. Corsica)	**15 Nov. Transvaal 2 — Feijenoord** (I. Dania)
	22. Nov. J. Holland 2 — Atletico

SCHERPENHEUVEL.

	1 Nov. R.C.C. 2 — Volharding 2 (E. R. Jansen)
	1 Nov. S.U.B.T. 2 — P.S.V. * (H. A. Nevel)
	8 Nov. Scherpenh. 2 — D.D.V.O. * (L. E. Willemse)
	8 Nov. P.S.V. — Transvaal 2 (Chr. Wix)
	15 Nov. R.C.C. 2 — Be Quick * (H. Koeiman)
	22 Nov. Scherpenh. 2 — Feyenoord *
	22 Nov. S.U.B.T. 2 — Volharding 2

De B-klasse wedstrijden, aangegeven met *, **beginnen om half vijf.**

Afgeschreven als werkend lid van S.U.B.T.: E. Zimmerman en ingeschreven als werkend lid: P. C. Bienvenu.

Afgeschreven als lid van Transvaal: J. Dijkstra en Blaaker.

Overgeschreven van de juniores-lijst van werkende leden van Jong Holland en overgeschreven naar de lijst van werkende leden: M. Pardo.

Ingeschreven als werkende leden van R.C.C.: A. Fijnje en G. Faber en overgeschreven van de lijst van juniores naar de lijst van werkende leden: L. E. Daal, O. Marchena en M. Monthanus.

Opstelling van het Bondselftal voor a.s. Zondag:

I. Vos (R.C.C.)

E. Attalida (Hercules) — A. Maduro (S.U.B.T.)

J. Cecilia (S.U.B.T.) — L. Laurens (Volharding) — E. Leonora (J. Holland)

R. Maduro (J. Holl.) — Ramirez (J. Holl. — Becker (Scherpenh.) — A. de Castro (Volharding) — H. Leers (J. Holland)

Invallers:

A. Rafaela (S.U.B.T.)	**A. Victoria (Volharding)**
J. Pietersz (S.U.B.T.)	Daantji (Hercules)
C. Bos (S.U.B.T.)	Meulens (R.C.C.)
D. Isenia (Scherpenheuvel)	S. Crispo (Hercules)

In verband met de te houden Buitengewone Algemene Vergadering op Woensdag de 4de November 1936 in het gebouw van de Curaçaose Sportclub, worden de verenigingen nogmaals herinnerd aan de bepalingen betreffende aanwezigheid en vertegenwoordiging op Algemene Vergaderingen.

Het bestuur.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Complimentjes.

Er zijn complimentjes en complimentjes. De ene zijn voor de vorm en de andere daarentegen zijn oprecht gemeend. Welke nu voor de vorm zijn en welke gemeend zijn wordt gewoonlijk aan iemands beleefdheid overgelaten om uit de loop van het gesprek op te maken. Wanneer iets is neergeschreven spreken wij van tussen de regels door lezen. Maar bij gesprekken is de kwestie moeilijker, omdat niet iedereen de kunst verstaat om van de gezichten af te lezen, vooral niet wanneer die gezichten opzettelijk vriendelijk zijn getrokken. Bovendien ook al, omdat de natuur ten opzichte van de gezichten van de mensen nog al speels is uitgevallen. Er zijn mensen, die de gave van clown missen, ofschoon je dat aan hun gezicht niet zoudt zeggen.

Het maken van de complimentjes is dan ook niet moeilijk, maar moeilijker de waardering. Ook al, omdat men er dikwijls wantrouwend tegenover staat en niet ten onrechte, gezien de onbetrouwbaarheid van het mensdom. Daar had je dat complimentje van die man, die met regenweer thuis kwam. Zijn hoed was doorweekt, zijn jas dreef en uit zijn schoenen sijpelde een waterstraaltje.

— Bah! zeide hij tegen zijn vrouw, toen hij thuis kwam, wat een hondenweer!

— Ja, antwoordde zijn vrouw, het herinnert je aan de zondvloed.

—Allemachtig, zeide de man hierop gedachteloos, jouw geheugen is ook niet slecht!

Afdoende logica.

Een boekhandelaar kreeg een kwitantie terug met het volgend begeleidend briefje:

„Zeer geachte Heer:

„Ik heb dit malle boek nooit besteld. Als ik 't besteld heb, dan heeft u 't mij nooit gezonden. Als u 't mij wel gezonden hebt, heb ik 't nooit gekregen. Als ik 't gekregen had, dan had ik 't ook betaald. Als ik 't niet betaald heb, dan heb ik 't ook zeker niet willen hebben."

Met groeten,

Wie mogen er eigenlijk spelen?

Gelezen in het „Eindhovens Dagblad": „Vanwege gemeentewerken wordt ons medegedeeld, dat in het stadswandelpark te Stratum een speciale kinderspeelplaats is gereed gekomen met drie grote zandbakken en een aantal banken. Deze speelplaats is **zeer geschikt voor moeders** met zijn kinderen, welke dan hier leuk in het zand kunnen spelen."